

Ἄγις Θεός

λιάσα (Παλλάς) ἀποκλειστικῶς ἑλληνικά, ἀσχολούμενα εἰς τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν ποιμενικὴν καὶ τὴν ναυτιλίαν γ) τῶν περὶ τὴν κωμόπολιν Δελφίνου χωρίων, τὰ ὁποῖα, οἰκούμενα ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Ἑλλήνων, φημιζονται διὰ τὴν ἀπλότητα τῶν ἡθῶν καὶ ἔχουν ὡς ἐπιτήδευμα τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν γεωργίαν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ δ) τῶν Τσιφλικίων ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων, ὧν οἱ κάτοικοι, ἑλληγνόφωνοι καὶ ἑλληνικῆς καταγωγῆς, καταγίνονται δίκην εἰλώτων εἰς τὴν καλλιέργειαν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἄλλοτε ἰδικάτων, ἀλλὰ τοῖς ἀφηγήθησαν βίᾳ ὑπὸ τῶν Μπέηδων τοῦ Δελφίνου.

Ἡ κωμόπολις τοῦ Δελφίνου κεῖται ἐν τερπνῇ τοποθεσίᾳ, ἔχουσα πρὸ αὐτῆς ἐκτεταμένην κατάφυτον πεδιάδα, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Σιμόεντος (Βιστρίτσα) Μ. Δ. τοῦ Ἀργυροκάστρου. Ἰδρῦθη κατὰ τὸν μεσαῖωνα καὶ ἐκαλεῖτο Δελμίνιον (Δολώνεια), ἦτο δὲ φέουδον δύο ἀδελφῶν, οἵτινες ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους προεκάλεσαν τὴν τουρκικὴν κατοχὴν. Κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡ κωμόπολις Δελφίνου κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Ἀβδουλάχ Πασᾶ διὰ τὸ ἀνυπότακτον τῶν κατοίκων, σήμερον δὲ ἀριθμεῖ πληθυσμὸν μόλις 5,000 ψυχῶν. Κρατοῦσα γλῶσσα εἶνε ἡ Ἑλληνική.

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΣΤΟΛΙΖΟΥΝΤΑΝΕ

ἘΝΑ βράδν γιὰ τὸ μπάλλο κτενιζούντανε
 ἦταν περασμέν' ἡ ὥρα καὶ βιαζούντανε.
 Ὅσω ὅμως μὲ τὸ κτένι θυμωοῦντανε,
 τόσο, τόσο τὰ μαλλιά της μπερδεοῦντανε,
 φοῦτισες - φοῦτισες εἰς τὸ κτένι μαζεοῦντανε.
 Εἶχε ὄρεξι νὰ κλάψη, μὰ ντροποῦντανε
 ὄλο λάδι καὶ πομάδες ἀλειφοῦντανε,
 κ' ἡ πλεξοῦδες τέλος πάντων ξεπλεκοῦντανε.
 Με χαμόγελο στὰ χεῖλη στολιζοῦντανε
 κι' ὄλο ἓνα στὸν καθρέφτη κντταζοῦντανε,
 εἶλεπε τὴν ὠμορφιά της καὶ χαιροῦντανε
 καὶ σὰ Νόρκισσος ἀτὴ της ἀγαποῦντανε,
 τὸ πτωχὸ ποῦ τὴ λατρεύει δὲν θυμοῦντανε
 καὶ ἐκεῖνος μὲ τὸ νοῦ του λωλαιοῦντανε.

† ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΛΑΦΦΩΝ